

Het huidige voorstel is onvoldoende om de gestelde en noodzakelijke doelen te bereiken. Veelal wordt aangevoerd dat het nemen van drastische maatregelen niet mogelijk is vanwege de te hoge kosten. Baten worden vaak maar ten dele meegenomen in de besluitvorming of zijn niet in monetaire waarden te vatten. Ruim 45 jaar geleden begon ik als onderzoeker bij een instituut van de Rijksoverheid. Ik heb veel verbeteringen van milieu en natuur gezien. Ook daarvan werd vaak gesteld dat die niet haalbaar zouden zijn vanwege de te hoge kosten en onze internationale concurrentiepositie.

Voorbeelden zijn het oplossen van de vervuiling van de dode Groninger kanalen, de lozingen in de grote rivieren en Brabantse beken, rioolwaterzuivering, lozingen van kwik in de Eems, vele industriële lozingen en koelwater. Allemaal grotendeels opgelost en uiteindelijk ook geleid tot ontwikkeling van technieken en concrete constructies waardoor technische bedrijven een belangrijke exportpositie kregen (oa waterzuivering).

De onhoudbare mestproblematiek was al duidelijk in de jaren 70. Het probleem is eenvoudig samen te vatten;

Hoogwaardig eiwit (oa Soja en Mais maar ook andere granen) wordt geïmporteerd tbv de veehouderij. Die produceert melk, vlees, eieren en MEST. De hoogwaardige producten worden grotendeels verwerkt (Campina, Unilever) en geëxporteerd en dragen bij aan onze economie. De mest wordt gestort op arme gronden waar dan nagenoeg alleen mais, gras of andere veevoedergewassen willen groeien. Deze cycli produceren ammoniak dat deels in de atmosfeer vrijkomt en nitraat en fosfaat dat in bodem(drink)water en oppervlaktewater terecht komt. Daardoor ontstaan problemen met blauwalgen die zwemmen in de zomer beperken en het zelfs onmogelijk maken om zoetwater te gebruiken tbv landbouw, zoals water uit Krammer-Volkerak en Zoommeer dat teveel cyanobacteriën bevat om in Tholen in te laten.

De kweek van veevoedergewassen op de drogere gronden komt ook steeds meer onder druk te staan door de kans op drogere zomers. Beperken van de cyclus import, productie eiwit en kweek voedergewassen is wellicht dus ook noodzakelijk om op termijn een koude sanering te voorkomen.

De prijs van (marginale) landbouwgrond is maar een fractie van de prijs voor bv woningbouw. Als 10% van het landbouwareaal beschikbaar zou komen voor andere bestemmingen is dat bv al voldoende voor nagenoeg een verdubbeling van het areaal van het huidige woningbestand.

De overheid moet het nu aandurven om echt drastische stappen te nemen en niet blijven doormodderen zodat er jarenlange juridische procedures zullen komen die echte oplossingen in de weg staan.